

Rapport

Datum: 8 juni 2005

Rapportnummer: 2005/165

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) zijn op 30 juli 2002 ingediende klacht bij brief van 18 augustus 2002 heeft afgehandeld.

In dit verband klaagt verzoeker erover dat de IND de klacht:

- over het onthouden van Rva-verstrekingen ongegrond heeft verklaard;
- over het feit dat hij in opdracht van de IND is verwijderd uit het aanmeldcentrum Zevenaar ongegrond heeft verklaard.

Voorts klaagt verzoeker over de wijze waarop het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) zijn op 30 juli 2002 ingediende klacht bij brief van 25 oktober 2002 heeft afgehandeld.

In dit verband klaagt verzoeker erover dat het COA er in de klachtafhandelingsbrief aan voorbij is gegaan dat:

- door de IND in eerste instantie positief was geadviseerd om hem opvang te bieden in een OC en dat dit advies door de IND was omgezet in een negatief advies nadat het COA had geweigerd hem op te vangen;
- hij, nadat het COA had geweigerd hem opvang te verlenen, in opdracht van de IND uit het Aanmeldcentrum is verwijderd.

Beoordeling

A. Ten aanzien van de behandeling van de klacht over het onthouden van Rva-verstrekingen (Regeling verstrekingen asielzoekers) en het verwijderen uit het aanmeldcentrum door de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

1. Verzoeker diende op 23 mei 2002 zijn derde aanvraag in om toelating tot Nederland als vluchteling. Op 26 mei 2002 wees de staatssecretaris van Justitie (thans: minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie) deze aanvraag af. Bij uitspraak van 14 juni 2002 verklaarde de vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Zwolle, het beroep gegrond. Vervolgens wendde verzoeker zich op 25 juni 2002 tot het Aanmeldcentrum (AC) Zevenaar, waarbij hij verzocht om toelating tot de opvang.

2. Na het verzoek om toelating tot de opvang van verzoeker van 25 juni 2002 bracht de IND hierover in eerste instantie een positief advies uit aan het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA). De IND kwam tot dit positieve advies, omdat de strekking van de rechterlijke uitspraak mede tot gevolg had dat verzoeker aanspraak kon maken op opvang. Vervolgens heeft de IND, volgens de minister na overleg met het COA, een tweede,

negatief, advies uitgebracht.

3. De minister voor Vreemdelingenzaken en Intergratie gaf in haar reactie op de klacht aan dat het tweede advies, mede in het licht van de rechterlijke uitspraak van 14 juni 2002 niet juist was geweest.

4. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. In dit verband impliceert het motiveringsvereiste dat het bestuursorgaan zijn reactie op een klacht dient te onderbouwen met een feitelijk en juridisch juiste motivering.

5. Met het tweede, negatieve, advies werd voorbijgegaan aan de rechterlijke uitspraak van 14 juni 2002, waarvan de strekking immers was dat verzoeker aanspraak kon maken op toelating tot de opvang. Het tweede advies is daarmee in strijd met de rechterlijke uitspraak van 14 juni 2002 tot stand gekomen en is aldus de facto en de jure onjuist.

6. Het tweede advies van de IND over het al dan niet toelaten van verzoeker tot de opvang is mede bepalend geweest voor de beslissing om verzoeker Rva-verstrekkingen te onthouden en heeft er voorts mede toe geleid dat verzoeker uit het AC werd verwijderd. Voor zover de ongegrondverklaring door de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van de klachten van verzoeker hierover op dit tweede advies berustte, lag aan deze ongegrondverklaring een onjuiste feitelijke en juridische redengeving ten gronde. In zoverre is gehandeld in strijd met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

B. Ten aanzien van de behandeling van de klacht door het COA over het voorbijgaan aan de advisering van de IND aan het COA

1. Verzoeker klaagt voorts over de wijze waarop het COA zijn op 30 juli 2002 ingediende klacht bij brief van 25 oktober 2002 heeft afgehandeld. In dit verband klaagt verzoeker er over dat het COA er in de klachtafhandelingsbrief aan voorbij is gegaan dat door de IND in eerste instantie positief was geadviseerd om hem opvang te bieden in een OC en dat dit advies door de IND was omgezet in een negatief advies nadat het COA had geweigerd hem op te vangen.

2. In de klachtafhandelingsbrief van het COA van 25 oktober 2002 wordt melding gemaakt van één door de IND uitgebracht advies, een negatief advies. Het COA is daarbij voorbij gegaan aan het feit dat de IND in eerste instantie een positief advies heeft uitgebracht en vervolgens een negatief advies. Het COA deelde de Nationale ombudsman in reactie op de klacht mee dat was voorbij gegaan aan het door de IND op 25 juni 2002 uitgebrachte positieve advies.

3. Het motiveringsvereiste houdt in dat een bestuursorgaan zijn reactie op een klacht dient te onderbouwen met een feitelijk juiste motivering.

Nu het COA in de klachtafhandelingsbrief niet geheel juist heeft weergegeven wat zich heeft afgespeeld, heeft het COA in strijd gehandeld met het motiveringsvereiste.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

C. Ten aanzien van de weigering van het COA opvang te verlenen en de verwijdering uit het Aanmeldcentrum

1. Tot slot klaagt verzoeker erover dat het COA er in de klachtafhandelingsbrief van 25 oktober 2002 aan voorbij is gegaan dat verzoeker, nadat het COA had geweigerd hem opvang te verlenen, in opdracht van de IND uit het AC is verwijderd.

2. De vraag die in dit verband moet worden beantwoord is of het COA een juist beeld heeft gegeven van hetgeen zich met betrekking tot de verwijdering van verzoeker uit het AC heeft afgespeeld.

3. Het COA heeft in de klachtafhandelingsbrief van 25 oktober 2002 aangegeven dat er door het COA op 26 juni 2002 nog geen beslissing omtrent het verzoek om toelating tot de opvang was genomen. Het COA had de IND juist om nadere informatie verzocht. Volgens het COA was dit verzoek voor de IND geen aanleiding om verzoeker op het AC te houden. Verzoeker is, aldus het COA, op 26 juni 2002 door de IND uit het AC verwijderd.

4. Vaststaat dat verzoeker de nacht van 26 juni 2002 op 27 juni 2002 niet in het AC heeft doorgebracht. Op 27 juni 2002 heeft het COA besloten verzoeker tot de opvang toe te laten. De vraag die in dit verband moet worden beantwoord is, waarom verzoeker op 26 juni 2002 uit het AC is verwijderd.

5.1. De IND is slechts beheerder van het AC. Het COA beslist of een asielzoeker al dan niet tot de opvang wordt toegelaten. De IND deelt deze beslissing mee aan de in het AC verblijvende rechtshulpverlener van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, die dit vervolgens aan de betrokken asielzoeker mededeelt. De IND heeft in het kader van het onderzoek meegedeeld tot verwijdering van een asielzoeker over te gaan indien deze geen recht op opvang heeft én geen rechtsgeldige basis voor verblijf meer heeft in het AC. De IND heeft voorts aangegeven dat slechts nadat een gesprek heeft plaatsgevonden tussen een rechtshulpverlener en de betrokken asielzoeker, laatstgenoemde uit het AC wordt verwijderd.

5.2. Zoals hiervoor onder 5.1. is aangegeven wordt de beslissing van het COA doorgegeven aan de IND. Het COA informeert de IND in het algemeen niet schriftelijk over de vraag of betrokkene tot de opvang wordt toegelaten. In dit geval heeft het COA de IND er bij brief van 28 juni 2002 van op de hoogte gesteld dat verzoeker tot de opvang werd

toegelaten. Het COA gaf in dit verband aan dat de IND in dit geval wel schriftelijk op de hoogte is gesteld, omdat het COA is afgeweken van het advies van de IND en dat dit ook op andere gronden is gedaan dan in het advies van de IND is aangegeven.

5.3. Gebleken is dat verzoeker op 26 juni 2002 in opdracht van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie uit het AC is verwijderd. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van mening is dat het COA reeds op 26 juni 2002 afwijzend heeft beslist op het verzoek om opvang. Het COA heeft daarentegen aangegeven dat op 26 juni 2002 nog geen beslissing is genomen. Het COA stelt namelijk dat eerst op informatie van de IND werd gewacht, alvorens een besluit te nemen. Noch uit het logboek van de IND, noch uit dat van het COA is op te maken dat het COA op 26 juni 2002 een beslissing heeft genomen.

6. De Nationale ombudsman komt op grond van het voorgaande tot de conclusie dat niet kan worden vastgesteld of er op 26 juni 2002 nu wel of geen beslissing door het COA is genomen. Om die reden kan de Nationale ombudsman dan ook geen oordeel geven over de vraag of het COA met betrekking tot dit punt een juist beeld van de feiten heeft weergegeven.

Over de onderzochte gedraging kan geen oordeel worden gegeven.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

is gegrond ten aanzien van:

- de behandeling van de klacht over het onthouden van Rva-verstrekingen en het verwijderen uit het aanmeldcentrum door de IND wegens schending van het motiveringsvereiste.

De klacht over de onderzochte gedraging van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), die wordt aangemerkt als een gedraging van het bestuur van het COA

is gegrond ten aanzien van:

- de behandeling van de klacht door het COA over het voorbijgaan aan het eerste advies van de IND door het COA wegens schending van het motiveringsvereiste.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel ten aanzien van de weigering van het COA om opvang te verlenen en de verwijdering uit het aanmeldcentrum.

Onderzoek

Op 7 oktober 2002 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P., ingediend door VluchtelingenWerk Nederland te Hengelo (voorheen: Zevenaar), met een klacht over een gedraging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) en over een gedraging van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA).

Naar de gedraging van de IND, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, werd een onderzoek ingesteld.

Verzoekers klacht over het COA werd telefonisch aan het COA voorgelegd met de vraag of in deze zaak een oplossing in het vooruitzicht kon worden gesteld. Het onderzoek naar dit klachtonderdeel beëindigde de Nationale ombudsman bij brief van 12 december 2002.

Op 23 december 2002 ontving de Nationale ombudsman opnieuw een verzoekschrift van de heer P. over een gedraging van het COA. Ook naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van het bestuur van het COA, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en het COA verzocht op de klacht te reageren. Daarnaast werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en het COA verzocht een aantal specifieke vragen te beantwoorden. De IND werd telefonisch verzocht nadere informatie te verstrekken. Verzoeker werd in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Ook verzoeker werd verzocht nadere informatie te verstrekken.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker en het COA gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Op 21 november 2001 diende verzoeker een aanvraag in om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Deze aanvraag trok verzoeker in op 29 november 2001. Vervolgens diende verzoeker op 3 januari 2002 een herhaalde aanvraag in. Bij beschikking van 6 januari 2002 heeft de staatssecretaris van Justitie

(thans: minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie) deze aanvraag afgewezen. Het daartegen op 7 januari 2002 ingestelde beroep werd bij uitspraak van 25 januari 2002 door de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, gegrond verklaard. Hiertegen werd op 1 februari 2002 hoger beroep ingesteld. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verklaarde het beroep op 13 maart 2002 gegrond, vernietigde de uitspraak van de rechtbank van 25 januari 2002 en het beroep van verzoeker alsnog ongegrond verklaard.

Op 23 mei 2002 diende verzoeker een derde, herhaalde aanvraag in tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij beschikking van 26 mei 2002 werd de aanvraag afgewezen. Tegen deze beschikking werd op 26 mei 2002 beroep ingesteld.

De arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, verklaarde het beroep bij uitspraak van 14 juni 2002 gegrond.

2. Verzoeker meldde zich op 25 juni 2002 op het Aanmeldcentrum in Zevenaar met het verzoek te worden toegelaten tot de opvang.

3. De Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) verstrekte het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) op 25 juni 2002 een procedureoverzicht en deelde daarbij onder meer het volgende mee:

"Hoewel het hier om een herhaalde asielaanvraag gaat, adviseer ik betrokkene wel opvang te verlenen daar betrokkene niet eerder opvang heeft genoten, is teruggekeerd naar zijn land van herkomst en over nova beschikt om zijn asielrelaas te onderbouwen, waarvoor volgens de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Zwolle, nader onderzoek noodzakelijk is."

4. Naar aanleiding van dit advies heeft het COA contact opgenomen met de IND. Vervolgens heeft de IND bij brief van 26 juni 2002 het COA opnieuw geadviseerd en deelde daarbij onder andere het volgende mee:

"Het gaat in het onderhavige geval om een herhaalde aanvraag. Gebleken is dat betrokkene niet voldoet aan het gestelde in de TBV 2001/24. Zo kan betrokkene zijn terugkeer naar zijn land van herkomst niet met documenten onderbouwen en is er geen sprake van nova in de zin van de Awb (Algemene wet bestuursrecht; N.o.). Immers, dat betrokkene psychische problemen heeft was reeds in de eerste procedure al bekend. Dat betrokkene nu een brief van een psychiater heeft overgelegd doet hier niet aan af. Betrokkene heeft derhalve geen recht op opvang."

5. Een medewerker van Stichting Rechtsbijstand Asiel zond op 26 juni 2002 een brief naar het COA:

"...Ondergetekende sprak als rechtshulpverlener in het AC-Zevenaar op verzoek van de IND de mogelijkheden tot opvang van (-; verzoeker; N.o.).

Naar de verklaring van de IND heeft het COA afwijzend gereageerd op het advies van de IND om (-) opvang te verlenen. Het COA baseert zich op TBV 2001/24.

Tijdens het gesprek met (-) maakte (-) een zeer aangeslagen en radeloze indruk. Hij had niet meer de controle over zichzelf. (-) maakte de indruk van een "ongeleid projectiel".

De toestand van (-) blijkt mede uit de bij u bekende verklaring van de psychiater d.d. 12 februari 2002, welke volledigheidshalve is bijgevoegd.

Namens (-) verzoekt ondergetekende om te beoordelen of (-) op grond van de hardheidsclausule opvang moet worden verleend, nu het onthouden van opvang om humanitaire redenen niet verantwoord is te achten, althans dat hier onderzoek moet plaatsvinden.

Van de medische dienst vernam ondergetekende dat (-) een drugsverleden heeft. Ook dit aspect dient derhalve te worden meegewogen.

Graag zo spoedig mogelijk uw reactie..."

6. Het COA deelde de IND bij brief van 28 juni 2002 het volgende mee:

"...Bij schrijven van 25 juni 2002 adviseerde u mij geen opvang te bieden aan (verzoeker; N.o.), in verband met het feit dat betrokkene, die een herhaalde aanvraag indiende, niet voldeed aan het gestelde in TBV 2001/24. In weerwil van uw advies heeft het COA toch besloten om betrokkene -in dit individuele geval- opvang te bieden. Hiervoor is het volgende redengevend geweest.

Volgens de meegezonden uitspraak van de vreemdelingenkamer (zittingplaats Zwolle) van 14 juni 2002 is het beroep van (verzoeker; N.o.) tegen de negatieve beschikking van 26 mei 2002 op zijn derde asielverzoek gegrond verklaard, en is de Staatssecretaris van Justitie opgedragen een nieuwe beschikking te nemen. Aangezien het hier niet om een eerste aanvraag gaat, heeft betrokkene in principe geen recht op opvang. Echter, betrokkene heeft -ook aangevoerd in de beroepszaak, en in de uitspraak een essentieel onderdeel uitmakend van de overwegingen van de vreemdelingenrechter- aangevoerd dat er in zijn geval zeer schrijnende humanitaire omstandigheden zijn. In uw schrijven van 25 juni 2002 wijst u erop, dat de door betrokkene aangevoerde psychische problemen (middels een brief van de psychiater) al in de eerste procedure bekend waren, en als zodanig geen nova vormen. Echter, in de uitspraak hierboven aangehaald overweegt de vreemdelingenrechter nu juist dat de aangevoerde brief van de psychiater wél een novum in de zin van artikel 4:6 Awb is. De bestreden beschikking acht de vreemdelingenrechter dan ook onvoldoende gemotiveerd ter zake van de toepasselijkheid van het

traumatabeleid. Gelet op de overwegingen van de vreemdelingenrechter ten aanzien van het medische advies -de rechter is van oordeel dat de Staatssecretaris onzorgvuldig heeft gehandeld door te stellen dat het verzoek om medisch advies van 26 mei 2002 al zou zijn beantwoord in het medisch advies van 25 mei 2002- had het mijns inziens voor de hand gelegen om betrokkene na zijn melding op het AC in ieder geval opnieuw medisch te onderzoeken. Naar ik begrepen heb is dit niet gebeurd, is betrokkene "buiten de poort" gezet, en zal er ook geen nader medisch onderzoek verricht worden. Geconfronteerd met deze gang van zaken -en in het vooruitzicht van een vovo-procedure waarin het COA zou moeten teruggrijpen op medische gegevens over betrokkene die in de beroepszaak reeds door de vreemdelingenrechter van de hand zijn geweest, met andere woorden: waarbij de toewijzing van de vovo en het alsnog opnemen van de asielzoeker in de opvang wel te verwachten zijn- heeft het COA geoordeeld in dit geval anticiperend te moeten handelen, en in dit individuele geval opvang te moeten bieden. Voor nader overleg vindt u mij te allen tijde bereid..."

7. Bij brief van 28 juni 2002 deelde het COA aan een medewerker van Stichting Rechtsbijstand Asiel het volgende mee:

"...In antwoord op uw schrijven van 26 juni 2002 inzake de opvang van uw cliënt (verzoeker; N.o.), kan ik u mededelen dat het COA aan (verzoeker; N.o.) opvang biedt. Volgens mijn gegevens is (verzoeker; N.o.) opgevangen in OC Schalkhaar..."

8. Bij brief van 30 juli 2002 diende verzoeker een klacht in bij het COA:

"...Hierbij treft u een klacht aan betreffende het ten onrechte weigeren van opvang aan een asielzoeker die hierop recht heeft.

Een gelijklopende klacht is ingediend bij de Immigratie- en Naturalisatie Dienst.

Klacht

Ondergetekende (...), medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland, Aanmeldcentrum Zevenaar, in deze bepaaldelijk gemachtigd door (verzoeker; N.o.) bekend onder IND nummer (...), wenst zich namens cliënt te beklagen over het feit dat het Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (COA) respectievelijk de Immigratie- en naturalisatiedienst (IND) weigert betrokkene de voorzieningen te verstrekken als bedoeld in het reglement verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen (Rva), ondanks een uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingplaats Zwolle, sector Vreemdelingenrecht (...)

De gebeurtenissen

Naar aanleiding van genoemde uitspraak heeft betrokkene zich op 25 juni 2002 omstreeks 15.00 uur gemeld in het Aanmeldcentrum Zevenaar, waarbij hij te kennen heeft gegeven doorgeplaatst te willen worden naar een Opvang- en Onderzoek Centrum (OC).

Door (...) medewerkster van Vluchtelingenwerk Nederland AC Zevenaar, is "Lopende zaken" van de IND op de hoogte gesteld. Tevens heeft (medewerkster van Vluchtelingenwerk Nederland AC Zevenaar; N.o.) een brief van de advocate van betrokkene, (...), gericht aan de advocate voornoemd.

Betrokkene is geplaatst in de zgn "Aanmeldunit" van de Vreemdelingendienst.

De advocate is diezelfde avond rond 21.00 uur telefonisch door de hulp Officier van Justitie in kennis gesteld dat cliënt zou worden doorgezonden naar een OC.

Op 26 juni 2002 omstreeks 10.00 uur constateerde ondergetekende dat betrokkene zich ophield in de "OC-wachtruimte". Daar normaliter in deze wachtruimte slechts asielzoekers worden geplaatst waarvan bekend is dat zij worden doorgeplaatst naar een OC, heeft ondergetekende hier verder geen aandacht aan geschonken. Hij kon er immers vanuit gaan dat betrokkene zou worden overgebracht naar een OC.

Op 26 juni 2002 werd (...), als jurist werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel (SRA) en op dat moment dienstdoende in het AC Zevenaar door de IND medegedeeld dat cliënt niet in een OC zou worden geplaatst, maar dat hij zonder recht te hebben op Rva verstrekkingen uit het Aanmeldcentrum zou worden verwijderd.

Ondanks dat genoemde jurist zich hiertegen heeft verzet, is betrokkene die avond op een later tijdstip in opdracht van de IND door personeel van de Vreemdelingendienst uit het AC Zevenaar verwijderd.

Betrokkene heeft de nacht op straat doorgebracht en heeft de volgende dag, 27 juni 2002, de gehele dag voor de poort van het AC Zevenaar gezeten.

Eerdergenoemde advocate heeft zich op 27 juni 2002 gewend tot de IND. Haar werd medegedeeld dat het COA, afdeling Landelijk Aanmeldingspunt (LAMP) in het AC Zevenaar, weigerde betrokkene in een OC te plaatsen, waardoor recht op Rva-verstrekkingen ontstaat. Aangegeven werd dat betrokkene niet aan alle 3 gronden voldeed. De IND noch het COA kon of wilde aangeven op welke gronden de opvang werd geweigerd.

Na herhaaldelijk overleg tussen bedoelde advocate en de IND werd omstreeks 16.00 uur door de IND kennisgegeven dat betrokkene alsnog geplaatst zou worden in een OC. Als reden werd opgegeven dat medewerkers van het COA de uitspraak in eerste instantie verkeerd hadden gelezen. Door (medewerkster van Vluchtelingenwerk Nederland AC Zevenaar; N.o.) voornoemd is cliënt direct opgehaald en geplaatst in de "Aanmeldunit". Op

28 juni 2002 om 09.00 uur bleek dat betrokkene was geplaatst in een OC.

De klacht

Betrokkene klaagt zich over de gedragingen van het COA dan wel de IND. De gedragingen bestaan uit:

- het aan betrokkene op 26 juni 2002 Rva - verstrekkingen onthouden terwijl hij daar wel recht op had;
- het in opdracht van de IND verwijderen van betrokkene uit het aanmeldcentrum Zevenaar;
- het naast zich neer leggen van een uitspraak van de rechtbank voornoemd.

Verder verzoekt betrokkene u te bewerkstelligen dat zowel het COA als de IND maatregelen neemt herhalingen van gebeurtenissen als omschreven te voorkomen..."

9. Verzoeker diende op 30 juli 2002 een gelijklopende klacht, als geciteerd onder A.8., in bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

10. Bij brief van 18 augustus 2002 reageerde de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als volgt op de klacht van 30 juli 2002:

"...In de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (Rva 1997) is sedert 12 oktober 1998 bepaald dat de indiening van een tweede of volgende asielaanvraag geen recht geeft op opvang. In augustus 2001 is dit beleid gewijzigd en verwoord in TBV 2001/24, waarin staat vermeld dat de Immigratie- en Naturalisatiedienst het Centraal Orgaan opvang asielzoekers advies verleent om aan de desbetreffende asielzoeker opvang te verlenen.

Gezien bovenstaande beperk ik mijn antwoord tot de procedure waarbij de IND een advies heeft uitgebracht aan het COA alsmede de opdracht van de IND om (verzoeker; N.o.) te verwijderen van het aanmeldcentrum te Zevenaar.

Overzicht van de gebeurtenissen

(...) In eerste instantie is door de IND een advies afgegeven aan het COA om opvang te verlenen aan (verzoeker; N.o.).

Het COA, in casu het Landelijk aanmeldpunt (LAMP) te AC Zevenaar, heeft vervolgens aangegeven dat betrokkene niet voldoet aan het gestelde in de TBV 2001/24. Op grond hiervan is door een medewerker van de IND een nieuw advies opgesteld waarin is aangegeven dat betrokkene niet valt onder de TBV 2001/24 en dat aan het COA geadviseerd wordt om betrokkene geen opvang te verlenen. (Verzoeker; N.o.) is

vervolgens verwijderd van het Aanmeldcentrum. Op 27 juni 2002 heeft (verzoeker; N.o.) zich wederom aangemeld bij het Aanmeldcentrum en is hem vervolgens door het COA opvang verleend.

Bij navraag bij de desbetreffende medewerkers van de IND over het gegeven dat twee verschillende adviezen zijn uitgebracht (in eerste instantie een positief advies en vervolgens een negatief advies) bleek het volgende.

In eerste instantie is een positief advies afgegeven door de IND daar zij meende dat (verzoeker; N.o.) in aanmerking kwam voor opvang. Vervolgens is een negatief advies uitgebracht op aangeven van het COA (het LAMP) dat de IND attendeerde op het gegeven dat (verzoeker; N.o.) niet voor opvang in aanmerking kwam omdat hij niet voldeed aan TBV 2001/24. Tevens is in het advies aangegeven dat de brief van de psychiater niet afdoet aan het gegeven dat de psychische problemen van (verzoeker; N.o.) reeds bekend zijn.

Conclusie

Gezien het gegeven dat de IND slechts een adviserende rol heeft bij de beoordeling of een asielzoeker recht op opvang heeft, is het niet juist geweest van de IND om het tweede advies uit te brengen. Tevens komt dit advies niet overeen met de uitspraak van de rechtbank. Dat aan (verzoeker; N.o.) in eerste instantie geen opvang is verleend is een beslissing genomen door het COA. Dat (verzoeker; N.o.) vervolgens is verwijderd uit het Aanmeldcentrum is een gevolg van die beslissing. Immers, indien betrokkene geen lopende AC-procedure heeft en het COA geen opvang verleent, zal aan betrokkene een meldplicht worden opgelegd daar betrokkene geen reden van verblijf (meer) heeft in het Aanmeldcentrum.

Gegrondeheid van de klacht

Uw klacht betreffende het aan betrokkene op 26 juni 2002 onthouden van Rva-verstrekkingen, is gezien bovenstaande derhalve ongegrond.

Uw klacht dat betrokkene in opdracht van de IND is verwijderd uit het aanmeldcentrum Zevenaar acht ik gezien bovenstaande eveneens ongegrond.

De klacht voor wat betreft het naast zich neer leggen van een uitspraak van de rechtbank, acht ik gegrond. Het is niet juist geweest van de IND om haar positief advies te veranderen in een negatief advies.

Genomen maatregelen ter voorkoming

De desbetreffende medewerkers zijn aangesproken op bovenstaande en hun rol tijdens deze procedure zodat in de toekomst een dergelijke ambtelijke misslag voorkomen

wordt..."

11. Het COA reageerde bij brief van 25 oktober 2002 als volgt op verzoekers klachtbrief van 30 juli 2002:

"...Inleiding

(...) Met excuses voor de late reactie bericht ik u thans als volgt.

Artikel 4, tweede lid van de Rva

Alvorens specifiek op uw klacht in te gaan wil ik u allereerst uitleg geven over het recht op opvang ten aanzien van asielzoekers die een tweede of volgende asielaanvraag hebben ingediend.

Ingevolge artikel 4, tweede lid van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (Rva) hebben vreemdelingen die een tweede of volgende asielaanvraag indienen geen recht op opvang. Hierbij is niet van belang op welke gronden de tweede of volgende asielaanvraag wordt gedaan, noch of de betreffende vreemdeling gedurende de behandeling van zijn eerste asielaanvraag opvang heeft genoten. Dit is inmiddels ook als zodanig in vele uitspraken van verschillende rechtbanken erkend.

Een uitzondering op de hoofdregel dat een tweede of volgende asielaanvraag geen recht geeft op opvang wordt gevormd door de zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. In dat kader verwijs ik u naar de Vreemdelingencirculaire 2000 onder C5/20.4.3. Het is daarbij wel aan de betrokken vreemdeling om aan te tonen (te bewijzen) dat hij in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeert. Een andere uitzondering op de hoofdregel vormt TBV 2001/24 (thans Vc 2000 onder C5/20.4.1).

De situatie van de uw cliënt

(...) Op 25 juni 2002 heeft uw cliënt zich vervolgens gemeld op AC Zevenaar met het verzoek toegelaten te worden tot de opvang.

Op 25 juni 2002 heeft de IND inzake de opvang van uw cliënt advies uitgebracht aan het COA en het COA geadviseerd uw cliënt niet toe te laten tot de opvang. Hiertoe is het navolgende van belang.

(...)

Uit het advies van 25 juni 2002 blijkt dat de IND van mening is dat uw cliënt geen recht heeft op opvang, hij niet voldoet aan de voorwaarden uit TBV 2001/24 en hij niet verkeert in de situatie waarin sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden, die tot opvang nopen.

Naar aanleiding van het advies van de IND zijn bij de medewerkers van het COA op AC Zevenaar een aantal vragen gerezen. Deze vragen zijn vervolgens op 26 juni 2002 voorgelegd aan de afdeling juridische zaken van het COA. Op advies van deze afdeling is de IND verzocht uit te zoeken op welke gronden de rechtbank het beroep van uw cliënt gegrond heeft verklaard en of daaruit kan worden afgeleid of het er voor moet worden gehouden dat uw cliënt na zijn tweede asielaanvraag inderdaad is teruggekeerd naar het land van herkomst en zijn derde asielaanvraag baseert op nieuwe feiten en omstandigheden die zich na terugkomst in het land van herkomst hebben voorgedaan (zie hiervoor ook de voorwaarden uit TBV 2001/24). Dit verzoek is echter voor de IND geen aanleiding geweest uw cliënt op het AC te houden en de IND heeft uw cliënt dan ook 'buiten de poort' van AC Zevenaar gezet. Dit is echter geen handeling of gedraging van het COA. Er was op 26 juni 2002 ook geen sprake van dat het COA uw cliënt opvang zou onthouden. Ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming wenste het COA juist nadere informatie van de IND.

Na interventie door (een medewerker van de Stichting Rechtsbijstand Asiel; N.o.) heeft de afdeling juridische zaken van het COA op 27 juni 2002 nogmaals naar de zaak gekeken. Op grond van de overgelegde stukken, en in het bijzonder de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, van 14 juni 2002 heeft het COA vervolgens geoordeeld het advies van de IND naast zich neer te moeten leggen. Op grond van de haar toekomende beslissingbevoegdheid bij het toelaten van asielzoekers tot de opvang heeft het COA vervolgens besloten uw cliënt toe te laten tot de opvang. Het COA heeft hierover zowel de IND, als (een medewerker van de Stichting Rechtsbijstand Asiel; N.o.) geïnformeerd. Op 27 juni 2002 is uw cliënt vervolgens ingeschreven in het OC Schalkhaar, alwaar hij tot op heden verblijft.

Ik kom tot de conclusie dat het COA in de zaak van uw cliënt zorgvuldig gehandeld heeft en haar eigen verantwoordelijkheid met betrekking tot het toelaten van asielzoekers tot de opvang heeft genomen. Hoewel ik betreur dat uw cliënt één nacht 'buiten de poort' van AC Zevenaar heeft verbleven kan deze handeling of gedraging niet aan het COA toegerekend worden. Het COA zet immers geen asielzoekers 'buiten de poort' van AC Zevenaar.

Ik concludeer dan ook dat op 26 juni 2002 aan uw cliënt geen Rva-verstrekkingen zijn onthouden, er was immers nog geen beslissing van het COA, en dat het COA juist de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, heeft betrokken bij haar beslissing uw cliënt toe te laten tot de opvang.

Conclusie

Op grond van het voorgaande komt het COA tot de conclusie dat onderhavige klacht ongegrond is..."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Bij brief van 12 maart 2003 reageerde de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als volgt op de klacht:

"...**Ten aanzien van het onthouden van Rva-verstrekingen.**

Vooropgesteld dient te worden dat het uitvoeren van de Regeling verstrekking asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (Rva1997) valt onder de verantwoordelijkheid van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA). De veronderstelling van (de medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland te Zevenaar; N.o.) in zijn brief van 3 oktober 2002, te weten dat (verzoeker; N.o.) verstoken bleef van Rva-voorzieningen vanwege het negatieve (tweede) advies van de IND, is daarom deels onjuist omdat het advies van de IND aan het COA niet allesbepalend is.

Hoewel de advisering van de IND niet bindend is voor het COA voor de beslissing omtrent het wel of niet verlenen van opvang, acht ik het opportuun een korte toelichting te geven op de in dit geval gegeven adviezen omdat het COA besluit voor een belangrijk deel is gebaseerd op het door de IND uitgebrachte advies.

Naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank van 14 juni 2002, waarbij de afwijzende beschikking is vernietigd, heeft (verzoeker; N.o.) zich op 25 juni vervoegd bij het AC Zevenaar en verzocht om toegelaten te worden tot de opvang.

De IND heeft daarop in eerste instantie positief geadviseerd aan het COA, omdat de strekking van deze uitspraak mede tot het gevolg had dat (verzoeker; N.o.) aanspraak kon maken op een opvangplaats in de zin van de RvA. Het COA oordeelde echter dat (verzoeker; N.o.) niet in aanmerking kwam voor opvang omdat hij niet zou voldoen aan de hiervoor geldende criteria. Daarop heeft de IND een tweede, negatief, advies uitgebracht. Overigens, zoals bij u bekend, heeft het COA op 27 juni 2002 geoordeeld dat, in het licht van de uitspraak van 14 juni 2002, in dit specifieke geval opvang alsnog geïndiceerd was.

In de eerder genoemde brief van 18 augustus 2002 is door de IND reeds opgemerkt dat het niet juist is geweest het tweede advies uit te brengen. Echter, dit advies is niet allesbepalend geweest voor de beslissing van het COA om aanvankelijk geen opvang te verlenen. Het COA heeft immers in deze een eigen verantwoordelijkheid.

In de aan u gerichte klacht van 3 oktober 2002 wordt gesteld dat het COA heeft besloten betrokkene van de Rva-verstrekingen te onthouden op grond van het tweede (negatieve) advies van de IND. Hoewel dit tweede advies was gebaseerd op het overleg tussen het COA en de IND op het AC Zevenaar, is de IND verantwoordelijk voor dit advies. Het advies heeft in die zin bijgedragen aan het besluit van het COA om de opvang te

onthouden. Het COA blijft echter primair verantwoordelijk voor de beslissingen inzake de RVA verstrekkingen. In zoverre acht ik de klacht ten aanzien van de IND gegrond voor wat betreft het ten onrechte gegeven negatieve advies inzake het onthouden van de Rva-voorzieningen.

Ten aanzien van het verwijderen van (verzoeker; N.o.) van het Aanmeldcentrum

De procedure in het Aanmeldcentrum is beschreven in Vc 2000 C3/12. Uit deze procedurebeschrijving blijkt onder andere dat, wanneer een vreemdeling in het Aanmeldcentrum een afwijzende beschikking krijgt uitgereikt, de vreemdeling een vertrektermijn van nul dagen krijgt. Met andere woorden, de vreemdeling dient Nederland binnen 24 uur na uitreiking van de beschikking te hebben verlaten. Dit impliceert uiteraard dat de desbetreffende vreemdeling geen recht heeft op enige vorm van opvang in de zin van de Rva. Het indienen van een verzoek om een voorlopige voorziening, gericht tegen de dreigende uitzetting zal in een dergelijk geval evenmin leiden tot recht op opvang. Ik verwijs hierbij naar Vc 2000 C3/12.12.2.

Zoals uit het dossier van (verzoeker; N.o.) blijkt, is aan hem op 26 mei 2002 een afwijzende beschikking uitgereikt op Aanmeldcentrum Zevenaar. Gelet op bovenstaande en de betreffende regelgeving was hij op dat moment geboden Nederland te verlaten. Hierbij is de AC-procedure afgesloten. (verzoeker; N.o.) had op dat moment derhalve geen recht op opvang. Dat namens (verzoeker; N.o.) op 26 mei 2002 een verzoek was ingediend voor het treffen van een voorlopige voorziening maakt dit niet anders. Uit de beslissing van het COA op 25 juni 2002 om aan (verzoeker; N.o.) geen opvang te verlenen en uit het feit dat de AC-procedure reeds was afgesloten vloeit voort dat (verzoeker; N.o.) niet langer kon verblijven op het Aanmeldcentrum.

De IND is als beheerder van het Aanmeldcentrum verantwoordelijk voor het verwijderen van (verzoeker; N.o.) uit het gebouw. De klacht van (de medewerker van VluchtelingenWerk Nederland te Zevenaar; N.o.) dat (verzoeker; N.o.) 'onder verantwoordelijkheid' van de IND van het centrum is verwijderd, is gegrond omdat het onjuiste negatieve advies van de IND en het deels daarop gebaseerde besluit van het COA om opvang te onthouden ertoe hebben geleid dat (verzoeker; N.o.) uiteindelijk op basis van een onjuist genomen besluit uit het centrum is verwijderd..."

D. STANDPUNT CENTRAAL ORGAAN OPVANG ASIELZOEKERS

Het COA liet de Nationale ombudsman bij brief van 4 juni 2003 in reactie op de klacht het volgende weten:

"... Een andere uitzondering op de hoofdregel staat geformuleerd in de Vc 2000 onder C5/20.4.4 (v/h TBV 2001/24).

In de Vc 2000 onder C5/20.4.4 staat dat, ondanks het indienen van een tweede of volgende asielaanvraag, opvang wordt geboden, indien:

- a. de vreemdeling gedocumenteerd aantoonbaar terug te zijn gekeerd naar het land van herkomst en aldaar te hebben verbleven;
- b. de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat zich, na terugkomst in het land van herkomst, feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die een nieuwe feitencomplex opleveren, welke zich na de eerdere asielaanvraag heeft voorgedaan;
- c. de asielaanvraag niet in het Aanmeldcentrum (AC) is afgewezen.

Deze voorwaarden gelden cumulatief. Er zal dus aan alle voorwaarden moeten zijn voldaan, alvorens, op grond van het bepaalde in de Vc 2000 onder C5/20.4.4, opvang kan en mag worden verleend. Dat blijkt ook uit de passage waarin wordt gesteld:

*"Pas vanaf het moment dat de asielzoeker aan **alle** voorwaarden als hiervoor genoemd, voldoet, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst het Centraal Orgaan opvang asielzoekers adviseren om opvang te bieden."* Vervolgens bepaalt de Vc dat het COA beslist of al dan niet opvang wordt geboden.

De situatie van klager

(...)

Zoals klager in zijn klaagschrift opmerkt, heeft de IND op 25 juni 2002 in eerste instantie het COA positief geadviseerd inzake het verlenen van opvang aan klager. Uit het advies blijkt evenwel niet dat klager aan de voorwaarden uit de Vc 2000 onder C5/20.4.4 voldoet. Zoals ik hiervoor al heb opgemerkt dient een asielzoeker aan alle voorwaarden te voldoen, alvorens voor opvang in aanmerking te komen. Daarnaast wordt in het advies niet gesproken over de zeer schrijnende humanitaire omstandigheden, zoals bedoeld in de Vc 2000 onder C5/20.4.3, terwijl de medisch deskundige op het AC Zevenaar hierover al wel op 25 mei 2002 een advies heeft afgegeven. Aangezien het COA beslist omtrent opvang en de opvang rechtmatig moet worden verleend zijn, naar aanleiding van het advies van de IND, bij de medewerkers van het COA op AC Zevenaar een aantal vragen gerezen. Deze vragen zijn vervolgens op 26 juni 2002 voorgelegd aan de afdeling juridische zaken van het COA. Op advies van deze afdeling is de IND verzocht uit te zoeken op welke gronden de rechtbank het beroep van klager gegrond heeft verklaard en of daaruit kan worden afgeleid of het er voor moet worden gehouden dat klager na zijn tweede asielaanvraag inderdaad is teruggekeerd naar het land van herkomst en zijn derde asielaanvraag baseert op nieuwe feiten en omstandigheden die zich na terugkomst in het land van herkomst hebben voorgedaan (zie hiervoor ook de voorwaarden uit de Vc 2000 onder C5/20.4.4), dan wel er sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. Vervolgens heeft de IND op 26 juni 2002 inzake de opvang van klager een nieuw advies

uitgebracht aan het COA en het COA geadviseerd klager niet toe te laten tot de opvang. N.B.: de aanbiedingsbrief is gedateerd op 25 juni 2002, maar blijktens gegevens van het COA moet het hernieuwde advies op 26 juni 2002 zijn uitgebracht.

Uit het advies van 26 juni 2002 blijkt dat de IND van mening is dat klager geen recht heeft op opvang, hij niet voldoet aan de voorwaarden uit de Vc 2000 onder C5/20.4.4, en hij niet verkeert in de situatie waarin sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden, die tot opvang nopen. Vervolgens heeft de IND, nu er geen omstandigheden zijn die opvang, ondanks het indienen door klager van een derde asielaanvraag, indiceren, klager 'buiten de poort' van AC Zevenaar gezet. Dit is echter geen handeling of gedraging van het COA. Er was op 26 juni 2002 ook geen sprake van dat het COA klager opvang zou onthouden. Ten behoeve van een zorgvuldige besluitvorming heeft het COA juist nadere informatie aan de IND verzocht.

Ik merk hierbij op dat de IND, blijktens het bij TBV 2001/24 ontwikkelde aanbiedingsformulier ook een kopie van de bewijsmiddelen dient te overleggen waaruit blijkt dat de betreffende vreemdeling is teruggekeerd naar het land van herkomst. Daarnaast mag het COA, blijktens de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 september 2002 afgaan op het advies van de IND, tenzij voor het COA gerede twijfel bestaat daaraan te twijfelen. Het is het COA aldus toegestaan de IND te verzoeken een uitgebracht advies nader te onderbouwen. Het COA hoeft een advies van de IND niet zondermeer te volgen. Overigens is het een gangbare procedure dat de IND haar advies nader onderbouwt. Zo wordt een advies tot opvang, indien zich zeer schrijnende humanitaire omstandigheden voordoen (zoals neergelegd in de Vc 2000 onder C5/20.4.3), voorzien van een verklaring van een arts, waaruit een dergelijke situatie blijkt.

Ook de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State komt in haar uitspraak van 20 september 2002 tot het oordeel dat de vreemdeling, om op grond van de Vc 2000 onder C5/20.4.4 tot de opvang toegelaten te worden, dient aan te tonen dat hij na zijn (eerste) asielprocedure is teruggekeerd naar het land van herkomst, dan wel bijzondere omstandigheden te stellen die tot het oordeel moeten leiden dat niet onverkort aan de regel kan worden vastgehouden. Het is het COA aldus toegestaan de IND om een onderbouwing van haar advies te vragen, zonder zich daarbij uit te spreken over de vraag of al dan niet opvang zal worden verleend. Daartoe dient nu juist het advies en de onderbouwing daarvan door de IND. Het COA is immers, als zelfstandig bestuursorgaan met beslissingsbevoegdheid ten aanzien van de toelating tot de opvang, gehouden een besluit tot het al dan niet verlenen van opvang met de vereiste zorgvuldigheid tot stand te laten komen.

Na interventie door (een medewerker van Stichting Rechtsbijstand Asiel; N.o.) heeft de afdeling juridische zaken van het COA op 27 juni 2002 nogmaals naar de zaak gekeken. Op grond van de overgelegde stukken, en in het bijzonder de uitspraak van de rechtbank

te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, van 14 juni 2002 heeft het COA vervolgens geoordeeld het advies van de IND van 26 juni 2002 naast zich neer te moeten leggen. Op grond van de haar toekomstige beslissingbevoegdheid bij het toelaten van asielzoekers tot de opvang heeft het COA vervolgens besloten klager toe te laten tot de opvang. Het COA heeft hierover zowel de IND, als (een medewerker van Stichting Rechtsbijstand Asiel; N.o.) geïnformeerd. Op 27 juni 2002 is klager vervolgens geplaatst in het OC Schalkhaar. Ik merk daarbij nog op dat bij de toelating van klager tot de opvang niet het bepaalde in de Vc 2000 onder C5/20.4.4 redengevend is geweest, maar het bepaalde in de Vc 2000 onder C5/20.4.3.

Op grond van het voorgaande meen ik dat het COA in de zaak van klager zorgvuldig gehandeld heeft en haar eigen verantwoordelijkheid met betrekking tot het toelaten van asielzoekers tot de opvang heeft genomen. Hoewel ik betreur dat klager één nacht 'buiten de poort' van AC Zevenaar heeft verbleven kan deze handeling of gedraging niet aan het COA toegerekend worden. Het COA zet immers geen asielzoekers 'buiten de poort' van AC Zevenaar.

Ik concludeer dan ook dat op 26 juni 2002 aan klager geen Rva-verstrekkingen zijn onthouden, er was immers nog geen beslissing van het COA, en dat het COA juist de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, heeft betrokken bij haar beslissing klager toe te laten tot de opvang.

Ik concludeer voorts dat het COA in haar reactie van 25 oktober 2002 voorbij is gegaan aan het door de IND op 25 juni 2002 uitgebrachte positieve advies voor opvang ten aanzien van klager. Ik ben het echter niet eens met klager dat de IND haar advies heeft gewijzigd nadat het COA geweigerd heeft klager toe te laten tot de opvang. Zoals ik hiervoor al uitvoerig heb beschreven heeft het COA de opvang van klager niet geweigerd naar aanleiding van het advies van de IND van 25 juni 2002, maar is dit advies voor het COA reden geweest een nadere onderbouwing van het advies aan de IND te vragen, alvorens een besluit met betrekking tot het verlenen van opvang aan klager te nemen. In de reactie van het COA van 25 oktober 2002 is het COA voorts wel degelijk ingegaan op de verwijdering van klager door de IND uit het AC Zevenaar. Ik merk daarbij nog op dat deze klacht zich, naar de mening van het COA, ook niet tot het COA kan richten, aangezien het COA geen asielzoekers 'buiten de poort' van AC Zevenaar zet.

Conclusie

Op grond van het voorgaande komt het COA tot de conclusie dat onderhavige klacht ongegrond is en dat de klacht voor zover deze gericht is tegen het 'buiten de poort zetten' van klager op het AC Zevenaar niet-ontvankelijk is jegens het COA..."

e. nadere reactie coa

Bij brief van 13 november 2003 reageerde het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) als volgt op de nadere vragen die de Nationale ombudsman had gesteld:

"...Ik wil u er vooraf op attenderen dat, gelet op het tijdsverloop tussen 25 juni 2002 en heden, de medewerkers van het COA zich de gebeurtenissen niet meer exact kunnen herinneren. Daarnaast hebben zij hun verhaal reeds kenbaar gemaakt ten behoeve van de reactie van het COA aan (de medewerker van VluchtelingenWerk Nederland, te Zevenaar; N.o.), d.d. 25 oktober 2002, alsmede ten behoeve van de reactie aan u, d.d. 4 juni 2003. Er kan thans niet verder meer gedetailleerd op de gebeurtenissen worden ingegaan.

Ten aanzien van uw vragen

Vraag 1

Uw eerste vraag richt zich op een door u geconstateerde discrepantie tussen de reactie van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, d.d. 12 maart 2003, en de reactie van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), d.d. 4 juni 2003.

Het COA deelt uw constatering niet. Daartoe is redengevend dat aan het begin van de door u geciteerde passage uit de reactie van het COA van 4 juni 2003, het COA stelt: *"Zoals klager in zijn klaagschrift opmerkt, heeft de IND op 25 juni 2002 in eerste instantie het COA positief geadviseerd inzake het verlenen van opvang aan klager..."*

Het COA heeft u middels de bijlage ook aangetoond dat de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) positief heeft geadviseerd inzake de opvang van klager. Echter, uit het advies blijkt evenwel niet dat klager ook aan de voorwaarden uit de Vc 2000 onder C5/20.4.4 voldoet. Dat heeft bij het COA vragen doen rijzen, zonder dat het COA daarmee direct de opvang aan klager heeft onthouden. Het advies van de IND van 25 juni 2003 is immers niet van bewijsmiddelen voorzien. Het COA heeft u dat ook nader geëxpliciteerd in de reactie van 4 juni 2003. Korthedshalve attendeer ik u op laatste alinea op pagina 3 en de eerste alinea op pagina 4 van de reactie van het COA. Ook uit feit dat klager de nacht van 25 juni 2002 op 26 juni 2002 heeft doorgebracht op het AC Zevenaar volgt dat er op 25 juni 2002 nog geen besluit ten aanzien van de opvang van klager is genomen.

Vraag 2

Aangezien 'het buiten de poort zetten' van een vreemdeling op het Aanmeldcentrum geen bevoegdheid van het COA is, verwijst het COA u voor het antwoord op deze vraag naar de reactie van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie. Het COA attendeert u nogmaals op de reactie van het COA van 4 juni 2003.

Vraag 3

Zoals het COA in haar reactie van 4 juni 2003 reeds heeft aangegeven heeft het COA op 25 juni 2002 niet besloten klager opvang te onthouden. Evenmin heeft het COA op deze datum besloten klager toe te laten tot de opvang. Het COA is op deze datum van mening geweest onvoldoende informatie voorhanden te hebben om een besluit te kunnen nemen. Vandaar dat het COA de IND verzocht haar advies nader te onderbouwen. Er is aldus op 25 juni 2002 door het COA geen besluit genomen! Het COA attendeert u ook op hetgeen reeds onder vraag 1 hierover is opgemerkt.

Vraag 4

Voor zover thans nog te achterhalen hebben de volgende gebeurtenissen zich voorgedaan.

Op 25 juni 2002 heeft de IND aan het COA een positief advies uitgebracht ten aanzien van de opvang van klager. Het advies heeft echter bij het COA, gelet op de onderbouwing daarvan, een aantal vragen doen rijzen. Deze vragen zijn op 26 juni 2002 voorgelegd aan de IND. Op dezelfde datum heeft de IND een nieuw advies uitgebracht. Dit advies strekt ertoe klager opvang te onthouden. In de beleving van de medewerkers van het COA is klager evenwel 'buiten de poort' van AC Zevenaar gezet, alvorens het COA een besluit op het verzoek om opvang van klager heeft kunnen nemen. Het is niet mogelijk gebleken een verklaring te geven voor de discrepantie die bestaat tussen de reactie van het COA en de reactie van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie. Het COA kan niet verklaren waarom het in de beleving van de IND-medewerkers anders is gegaan.

Vraag 5

Ja, het COA heeft op 27 juni 2002 het de facto besluit genomen klager toe te laten tot de opvang. Klager is op deze datum ingestroomd in de opvang van het COA en geplaatst in het Opvang- en onderzoekscentrum te Schalkhaar. Op 28 juni 2002 heeft het COA het formele besluit genomen klager toe te laten tot de opvang, door toezending daarvan aan de gemachtigde van klager. Op dezelfde dag is ook de IND geïnformeerd over het toelaten van klager tot de opvang. Beide brieven zijn bij de reactie van het COA van 4 juni 2003 aan u overgelegd..."

f. nadere reactie minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Bij brief van 28 november 2003 reageerde de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als volgt op de nadere vragen die de Nationale ombudsman had gesteld:

"...Bij brief van 16 september 2003 heeft u gevraagd enkele gerezen vragen te beantwoorden omtrent de klacht van (verzoeker; N.o.). Naar aanleiding van mijn reactie van 12 maart 2003 en de reactie van het COA van 4 juni 2003 vraagt u mijn aandacht voor de volgende vier punten.

1. De reactie van de IND en de reactie van het COA met betrekking tot het uitbrengen van het tweede advies voor opvang komen niet overeen. U verzoekt hiervoor een verklaring te geven.
2. Voorts wordt door u gevraagd op welk moment (verzoeker; N.o.) 'buiten de poort' is gezet en of dit voor of na het verkrijgen van het tweede advies is geweest. Tevens vraagt u wie besloten heeft betrokkene buiten de poort te zetten.
3. De verklaringen van het COA en de IND omtrent het verlenen van opvang komen niet overeen. Hiervoor vraagt u een verklaring.
4. Tot slot vraagt u om een chronologisch overzicht van de gebeurtenissen die zich op 25 en 26 juni 2002 hebben voorgedaan. Met name verzoekt u aan te geven op welke momenten de adviezen zijn uitgebracht en wanneer betrokkene te horen kreeg dat hem geen opvang zou worden verleend en wanneer hij 'buiten de poort' is gezet.

In reactie op uw vragen laat ik u het volgende weten.

Vraag 1

Naar aanleiding van de eerste klacht van (de medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland te Zevenaar; N.o.) op 18 augustus 2002 en tijdens de voorbereiding voor mijn brief van 12 maart 2003 hebben de betrokken medewerkers reeds aangegeven wat zich volgens hen heeft afgespeeld. Het is gelet op het tijdsverloop sindsdien niet mogelijk om nog een verklaring te geven voor de discrepantie die is ontstaan tussen de verklaring van het COA en de IND.

Vraag 2

Het 'buiten de poort' zetten is een besluit van de IND en is dan ook in onderhavige kwestie op aangeven van de IND gebeurd op 26 juni 2002. Zoals ik ook in mijn vorige brief heb aangegeven, is (verzoeker; N.o.) na het tweede advies (het negatieve advies van de IND) op 26 juni 2002 verwijderd uit Aanmeldcentrum Zevenaar. (Verzoeker; N.o.) had volgens de IND immers geen reden meer om in het Aanmeldcentrum te verblijven

Vraag 3

Het is gelet op het tijdsverloop niet mogelijk om nog een verklaring te geven tussen de discrepantie in de beleving van de medewerkers van de IND en het COA. Ik verwijs u hierbij naar hetgeen ik onder vraag 1 heb verwoord.

Vraag 4

Ten aanzien van het tijdsverloop is het volgende nog bekend. Nadat de Rechtbank Zwolle het beroep van (verzoeker; N.o.) op 14 juni 2002 gegrond heeft verklaard, heeft

(verzoeker; N.o.) zich op 25 juni 2002 op Aanmeldcentrum Zevenaar gemeld, teneinde te worden doorgeplaatst in de opvang.

Op 25 juni 2002 is een positief advies overhandigd aan de COA medewerkers, die op dat moment werkzaam waren op Aanmeldcentrum Zevenaar. Betrokkene is vervolgens door een IND medewerker in de OC ruimte geplaatst in afwachting van de beslissing van het COA.

De volgende dag, 26 juni 2002, heeft de IND medewerker op verzoek van het COA een nieuw advies uitgebracht. De opvang voor (verzoeker; N.o.) is op diezelfde dag, 26 juni 2002, door het COA geweigerd. Hierop is (verzoeker; N.o.) op 26 juni 2002 van het Aanmeldcentrum verwijderd op aangeven van de IND. Vervolgens heeft het COA bij brief van 28 juni 2002 alsnog besloten (verzoeker; N.o.) opvang te verlenen. Een meer gedetailleerd overzicht is gezien het tijdsverloop niet meer te reproduceren.

Aanvullend merk ik op dat de IND pas overgaat tot verwijdering van een asielzoeker indien deze geen recht op opvang heeft én geen rechtsgeldige basis voor verblijf meer heeft in het Aanmeldcentrum. Het COA geeft haar beslissing omtrent de opvang door aan de IND. De IND deelt deze beslissing vervolgens mede aan een in het Aanmeldcentrum verblijvende rechtshulpverlener van de Stichting Rechtsbijstand Asiel, die dit op zijn beurt aan betrokkene meedeelt. Slechts nadat betrokkene een gesprek heeft gehad met een rechtshulpverlener zal betrokkene verwijderd worden uit het centrum.

Dat een en ander in onderhavige kwestie niet eenduidig is verlopen en tot discrepantie heeft geleid in de eerdere correspondentie, betreur ik. Een dergelijke gang van zaken is echter zeker niet aan de orde van de dag en ik beschouw dit dan ook als een ambtelijke misslag die mogelijk is ontstaan door miscommunicatie..."

g. nadere informatie ind

Op 9 december 2003 liet een medewerker van de IND desgevraagd aan de Nationale ombudsman weten dat na het uitbrengen van het advies door de IND aan het COA, het COA daarop aan een medewerker van IND Lopende Zaken meedeelt of al dan niet opvang zal worden geboden. Van een dergelijke mededeling wordt geen telefoonnotitie gemaakt. Er wordt door de medewerker van Lopende Zaken een aantekening gemaakt in de dagrapportage.

Voorts zond de IND op 9 december 2003 de volgende brief aan de Nationale ombudsman:

"...Naar aanleiding van ons telefoongesprek van vandaag over de zaak (van verzoeker; N.o.) stuur ik u hierbij een kopie van de zogenaamde IND overdracht Lopende Zaken (zie hieronder; N.o.). Deze overdracht wordt door medewerkers onderling gemaakt om de werkzaamheden aan elkaar over te dragen.

(...)

Tijdens ons gesprek hebben we gesproken over de procedure zoals in het Aanmeldcentrum te Zevenaar gebruikelijk was. De IND maakte een zogenaamde aanbiedingsbrief op met het advies over het verlenen van opvang. Het COA bepaalde vervolgens naar aanleiding van het advies of de betrokkene opvang kreeg. Deze beslissing werd mondeling medegedeeld aan de IND. Indien de beslissing van het COA negatief was, moest de betrokkene het Aanmeldcentrum verlaten..."

Als bijlage zond de IND een afschrift uit de zogenaamde overdracht Lopende Zaken mee. Voor zover van belang stond daarin het volgende vermeld:

Dossiernummer

(...)

Naam

(verzoeker; N.o.)

Nationaliteit

(verzoekers nationaliteit; N.o.)

Datum begin

25-06-2002

Aangenomen door

(medewerkster IND; N.o.)

Betrokkene kwam zich in de aanmeldunit melden voor doorplaatsing na een gegrond beroep. Betrokkene heeft voor de derde maal asiel aangevraagd. Zijn laatste aanvraag is in de ACZ afgewezen op grond van artikel 4:6 omdat betrokkene niet aannemelijk had gemaakt te zijn teruggekeerd naar (verzoekers land van herkomst; N.o.) en de ingediende brief niet als nova werd beschouwd. Verweerder heeft tijdens de zitting teruggenomen dat het niet aannemelijk is dat betrokkene is teruggekeerd en de rechtbank heeft geoordeeld dat de ingediende brief mogelijk als nova beschouwd kan worden maar dat verder onderzoek hiervoor noodzakelijk is. Aanbiedingsbrief COA gemaakt en betrokkene OC geplaatst.

(Medewerkster van het COA, afdeling LAMP) heeft op 26-06 contact opgenomen met Juridische afdeling van COA. Betrokkene kan slechts opvang krijgen indien hij aan drie criteria voldoet, nl; OC-beslist is, nova heeft gedateerd tussen 2e en 3e aanvraag en

gedocumenteerd terug is gekeerd naar land van herkomst. Uit het bovenstaande heb ik (medewerker van IND; N.o.) begrepen dat op de zitting wij hebben tergenomen dat (verzoeker; N.o.) niet is teruggekeerd naar lvh (land van herkomst; N.o.) en dat de ingediende brief van (verzoeker; N.o.) mogelijk wel als nova beschouwd kan worden. Betrokkene is alleen niet OC-beslist maar nu op de zitting is gebleken dat de AC-beslissing mogelijk onterecht is geweest vraag ik me af of opvang wel moet worden geïndiceerd.

Ondernomen actie: eerst uitspraak opzoeken. (Medewerker IND; N.o.) heeft eea in TBV 2001/24 opgezocht inzake opvang hasa (herhaalde asielaanvraag; N.o.).

(Medewerker IND; N.o.) heeft nieuwe aanbiedingsbrief gemaakt (geen opvang). Later nog brief van advocaat gehad waarin beroep wordt gedaan om hum. omstandigheden. (Medewerkster IND; N.o.) heeft dit verder afgehandeld. (Verzoeker; N.o.) was ten tijde van indienen 3e aanvraag al door MA gezien, geen reden opvang te verlenen.

Datum afgehandeld

26-06-2002

Afgehandeld door

(Medewerkster IND; N.o.)

In aanvulling op het voorgaande deelde een medewerker van de IND desgevraagd telefonisch aan een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman mee dat uit de dagrapportage niet kan worden opgemaakt dat het COA op 26 juni 2002 een beslissing omtrent de opvang heeft genomen. De medewerker van de IND deelde mee dat uit de gesprekken die met de medewerkers naar aanleiding van de klacht zijn gevoerd, bleek dat bij de IND het beeld was ontstaan dat het COA op 26 juni 2002 afwijzend had beslist.

h. nadere informatie coa

Het COA reageerde bij brief van 27 januari 2004 als volgt op de nadere vragen van de Nationale ombudsman:

"... *Vraag 1*

Uw eerste vraag richt zich op de schriftelijke reactie aan de IND door het COA ten aanzien van de vraag of een asielzoeker al dan niet tot de opvang wordt toegelaten.

Ik kan u bevestigen dat het COA in het algemeen de IND niet schriftelijk informeert over de vraag of een asielzoeker al dan niet tot de opvang wordt toegelaten. De reden hiervoor is gelegen in het feit dat de IND het COA adviseert over het al dan niet verlenen van opvang, maar de vraag of opvang al dan niet daadwerkelijk wordt verleend zich afspeelt tussen het COA en de asielzoeker. Er zijn derhalve aan het advies van de IND, noch aan de reactie

daarop van het COA aan de IND geen rechtsgevolgen verbonden. Daarnaast zijn de communicatielijnen tussen IND en COA op het AC zo kort dat een beslissing ook mondeling gegeven kan worden. Overigens zal het COA veelal het advies van de IND overnemen, zodat ook om deze reden een schriftelijke reactie achterwege kan blijven.

Vraag 2

In onderhavige zaak is inderdaad de IND wel schriftelijk van het standpunt van het COA op de hoogte gesteld. De reden hiervoor is dat het COA afwijkt van het advies van de IND en dat ook nog eens op andere gronden doet dan in het advies van de IND is aangegeven.

Vraag 3

Ja, de zaken die worden voorgedragen op het AC worden neergelegd in een logboek. Ook in onderhavige zaak is één en ander in het logboek weergegeven. Bijgaand ontvangt u een afschrift van de aantekeningen in het logboek..."

Als bijlage zond het COA een afschrift van de uitdraai uit het logboek:

27.05.02

00:00

NAAM: (Verzoeker; N.o.)

Dossiernummer: (...)

(Medewerker COA; N.o.); (verzoeker; N.o.) is HASA. Er ligt een verzoek van SRA voor opvang van (verzoeker; N.o.) i.v.m. ZSHO (zeer schrijnende humanitaire omstandigheden; N.o.). Echter LZ zorgt voor een aanbiedingsbrief waarin staat dat er geen acute medische noodzaak bestaat tot opvang van (verzoeker; N.o.). Deze brief komt nog (zo niet dan even navragen) en dan alles faxen naar JZ (Juridische Zaken; N.o.). Printjes in Logboek bij 28/05.

280502 (medewerker COA; N.o.): Alles gefaxt naar JZ (naam medewerker; N.o.)

25.06.02 Aanbiedingsbrief gekregen; gaat om 3e procedure. Ik heb gezegd dat (verzoeker; N.o.) geen recht op opvang heeft ivm HASA (herhaalde asielaanvraag; N.o.); dat hij nooit geen opvang heeft gehad doet er niet toe. IND zegt echter dat het gaat om iemand die terug is geweest naar land van herkomst, en er is sprake van nieuwe feiten en omstandigheden. Dat maakt het volgens mij anders, alleen is deze zaak wel AC-afgedaan, al vind de rechter dat er beter naar gekeken moet worden. Volgens mij zit deze meneer niet binnen. Printjes in Logboek. (medewerker COA; N.o.)

260602: (medewerker COA; N.o.) (verzoeker; N.o.) is wel binnen. (Verzoeker; N.o.) zit volgens lz (lopende zaken; N.o.) IND al in de OC wachtruimte (voorbarig). (Verzoeker; N.o.) is hier op zijn 3e aanvraag AC afgedaan omdat de IND het niet aannemelijk vond dat er sprake was van terugkeer naar land van herkomst (oftewel geen documenten) en NOVA. De IND heeft dit tijdens de rechtszitting teruggenomen. Er zouden toch papieren zijn waaruit terugkeer en NOVA blijkt. De rechtbank heeft de zaak ingekeken en gezegd dat er mogelijk toch sprake is van NOVA en dat dat verder uitgezocht moet worden. Contact gehad met (medewerker COA; N.o.). Er moet sprake zijn van NOVA na terugkeer in land van herkomst en aantoonbaar teruggeweest. De IND gaat achterhalen op basis waarvan de rechtbank de VOVO heeft toegewezen en of hieruit blijkt dat het om NOVA na terugkeer en documenten gaat.

Aanmelding is binnen...in logboek bij 260602.

De IND heeft het besluit tot adviseren van opvang herzien op basis van TBV HASA +. In het logboek zit een brief waarin de IND geen opvang indiceert. Papieren in logboek bij 260602. (medewerker COA; N.o.)

270602 (medewerker COA; N.o.): (verzoeker; N.o.) heeft twee dagen voor de poort gelegen; SRA diende bezwaar in, en verzocht tot opvang op medische gronden (psychische gesteldheid). IND deed er niks meer mee omdat (verzoeker; N.o.) al buiten de poort was. In mei is (verzoeker; N.o.) gezien door de wachtarts; echter alleen voor darmklachten, en niet de psychische toestand. Omdat wij een staartje verwachten aan dit muisje, is (medewerker COA; N.o.) ingeschakeld. Na het lezen van het beroep, waarin iets wordt gezegd over medische toestand, is besloten dat het COA zich beroept op haar eigen beslissingsbevoegdheid, en is (verzoeker; N.o.) geplaatst in OC Schalkhaar, (naam medewerker; N.o.) heeft nog contact gehad met het Hoofd Wonen van het OC.

Voortgang: **26.06.02**

Voortgang: **27.06.02**

Voortgang:

00.00.00

Voortgang:

00.00.00

Voortgang:

00.00.00

De straat

op gestuurd

Geplaatst in

Schalkhaar

Afgehandeld:

J ■ N ■

Afgehandeld:

J ■ N ■

Afgehandeld:

J ■ N ■

Afgehandeld:

J ■ N ■

Afgehandeld:

J ■ N ■

i. nadere informatie verzoeker

Bij brieven van 22 december 2003 en 3 maart 2004 verzocht de Nationale ombudsman VluchtelingenWerk zoveel mogelijk informatie te verstrekken en zo exact mogelijk mee te delen wat er tijdens het gesprek op 27 juni 2002 tussen de advocate en het COA is besproken.

Bij brief van 31 maart 2004 deelde VluchtelingenWerk desgevraagd het volgende aan de Nationale ombudsman mee:

"...Ik heb de advocate (...) benaderd in deze zaak. (naam van de advocate; N.o.) kan zich het gesprek met het COA wel herinneren, maar niet meer in detail, zeker niet in die mate dat ze hier thans nog een getrouwe weergave van kan geven.

Zover ik mij kan herinneren is de discussie geweest dat er naar de mening van het COA geen recht op RVA voorzieningen bestonden omdat het een herhaald asielverzoek betrof. De IND was in eerste instantie ook deze mening toegedaan tot het moment dat het COA de opvang weigerde.

Cliënt is vervolgens in opdracht van de IND, terwijl hij door die dienst reeds geplaatst was in de zgn. OC-wachtruimte, een ruimte bestemd voor asielzoekers die doorgeplaatst worden naar een OC, door de KMar uit het Aanmeldcentrum verwijderd (op straat gezet).

Uiteraard is de communicatie tussen de IND en het COA noch door ondergetekende, noch door (naam advocate; N.o.) bekend uit eigen waarnemingen.

Helaas is het niet mogelijk nadere details te verstrekken..."

Achtergrond

1. Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997

Artikel 3:

"1. Het Centraal Orgaan opvang asielzoekers draagt zorg voor de centrale opvang van asielzoekers door erin te voorzien dat aan hen opvang wordt geboden in een opvangcentrum.

2. Het Centraal Orgaan opvang asielzoekers draagt zorg voor de centrale opvang van andere categorieën vreemdelingen, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers na een verzoek hiertoe van de minister."

Artikel 4, tweede lid:

"De indiening van een tweede of volgende asielaanvraag geeft geen recht op opvang."

Artikel 5, eerste lid:

"De opvang in een opvangcentrum omvat in elk geval de volgende verstrekkingen:

- a. onderdak;
- b. een wekelijkse financiële toelage;
- c. een eenmalige bijdrage aan kleedgeld;
- d. recreatieve en educatieve activiteiten;
- e. de dekking van de kosten van medische verstrekkingen overeenkomstig een daartoe te treffen ziektekostenregeling;
- f. een verzekering tegen de financiële gevolgen van wettelijke aansprakelijkheid;
- g. betaling van buitengewone kosten."

2. Vreemdelingencirculaire 2000, C5/20.4 (voorheen deels in Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2001/24; Staatscourant 13 augustus 2001, nr. 154, pag. 11)

"... 4. Geen opvang in de verdere procedure

4.1 Algemeen

Op grond van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 en de Regeling opvang asielzoekers geeft indiening van een tweede of volgende asielaanvraag geen (hernieuwd) recht op opvang. Recht op opvang bestaat louter als gevolg van een eerste asielaanvraag, maar wordt door een tweede of volgende asielaanvraag echter niet aangetast.

Uitzondering op deze regel bestaat in de volgende gevallen:

- indien een vertrekmoratorium van kracht is op de betreffende vreemdeling;
- wanneer de vreemdeling in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeert;
- bij aanvragen die op of na 13 augustus 2001 zijn ingediend en waar sprake is van een nieuw asielrelaas nadat betrokkene aantoonbaar is teruggekeerd naar het land van herkomst.

(...)

4.3 Zeer schrijnende humanitaire omstandigheden

Wanneer indieners van een tweede of volgende aanvraag naar het oordeel van de Immigratie- en Naturalisatiedienst in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeren, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst het Centraal Orgaan opvang asielzoekers hiervan in kennis stellen en adviseren om toch opvang te bieden.

Van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden is in ieder geval sprake:

- a. wanneer een asielzoeker alleenstaande minderjarige vreemdeling is in de zin van C2/7;
- b. bij gezinnen met één of meer kinderen beneden de leeftijd van een jaar;
- c. in individuele gevallen bij medische omstandigheden waarin ten behoeve van de direct medisch noodzakelijke noodhulp, opvang van de betreffende vreemdeling en/of zijn gezinsleden in een voorziening van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers noodzakelijk is.

Een beoordeling of sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden kan voorts aan de orde zijn in de volgende situaties:

- als een indiener van een tweede of volgende aanvraag tijdens zijn periodieke melding bij de vreemdelingendienst vraagt om opvang in verband met zeer schrijnende humanitaire omstandigheden;

- als een indiener van een tweede of volgende aanvraag zich vanwege een spoedeisende situatie vóór de afgesproken meldingsdatum ('tussendoor') meldt met een beroep op zeer schrijnende humanitaire omstandigheden.

De vreemdelingendienst waar de indiener van een tweede of volgende aanvraag zich periodiek moet melden, schakelt de Immigratie- en Naturalisatiedienst in, wanneer de betrokkene opvang vraagt vanwege zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De Immigratie- en Naturalisatiedienst beoordeelt vervolgens of al dan niet sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De Immigratie- en Naturalisatiedienst informeert vervolgens het Centraal Orgaan opvang asielzoekers van zijn bevindingen en zal, afhankelijk van deze bevindingen, het Centraal Orgaan opvang asielzoekers adviseren opvang te verlenen dan wel te onthouden. Het Centraal Orgaan opvang asielzoekers beslist of al dan niet opvang wordt geboden.

4.4 Nieuw asielrelaas na terugkeer land van herkomst

Dit beleid is slechts van toepassing op aanvragen die op of na 13 augustus 2001 zijn ingediend.

De vreemdeling die na afwijzing van zijn asielaanvraag door de Immigratie- en Naturalisatiedienst aantoonbaar is teruggekeerd naar het land van herkomst, heeft recht op opvang indien aannemelijk is gemaakt dat er sprake is van een nieuw asielrelaas. De Immigratie- en Naturalisatiedienst zal het Centraal Orgaan opvang asielzoekers in die gevallen informeren en adviseren om toch opvang te bieden.

Hiervan is sprake indien:

- a. de vreemdeling gedocumenteerd aantoonbaar is teruggekeerd te zijn naar het land van herkomst en aldaar te hebben verbleven; en
- b. de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat zich na afwijzing van zijn asielaanvraag door de Immigratie- en Naturalisatiedienst in het land van herkomst feiten of omstandigheden hebben voorgedaan die een nieuw feitencomplex opleveren en het asielrelaas bestaat uit feiten of omstandigheden die zich ten tijde van de eerdere aanvraag niet hebben voorgedaan; en
- c. de huidige aanvraag niet in het Aanmeldcentrum (AC) is afgedaan.

(...)

Procedureel

Pas vanaf het moment dat de asielzoeker aan alle voorwaarden als hiervoor genoemd voldoet, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst het Centraal Orgaan opvang asielzoekers adviseren om opvang te bieden. Het Centraal Orgaan opvang asielzoekers beslist of al dan niet opvang wordt geboden.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst beoordeelt of al dan niet sprake is van een nieuw asielrelaas na terugkeer uit het land van herkomst. Voorzover de vreemdeling niet aanstonds in het AC over de benodigde bewijsmiddelen van terugkeer naar het land van herkomst beschikt, terwijl de aanvraag niet in het AC wordt afgedaan en wel sprake is van een nieuw asielrelaas, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst geen advies uitbrengen aan het Centraal Orgaan opvang asielzoekers. Wanneer in een dergelijk geval op een later tijdstip alsnog de bewijsmiddelen worden overgelegd, zal de Immigratie- en Naturalisatiedienst pas vanaf dat moment het Centraal Orgaan opvang asielzoekers adviseren opvang te bieden.

In afwachting van de in behandeling neming van de asielaanvraag na aantoonbare terugkeer naar het land van herkomst bestaat geen recht op opvang in de zin van de Rva 1997 noch verblijf in een tijdelijke noodvoorziening. Er is dan immers nog niet getoetst aan alle genoemde criteria..."

3. Aanbiedingsformulier van de IND aan het COA bij TBV 2001/24

"...Bovengenoemde vreemdeling heeft een volgende asielaanvraag ingediend na aantoonbaar te zijn teruggekeerd naar het land van herkomst. Deze aanvraag is niet in het aanmeldcentrum afgewezen. Gebleken is dat er sprake is van een nieuw feitencomplex.

Ik adviseer u daarom, ingevolge TBV 2001/24 opvang te verlenen aan bovengenoemde vreemdeling.

Ter onderbouwing van dit advies doe ik u toekomen uit deze zaak:

een kort procedure overzicht

kopie bewijsmiddelen van terugkeer naar het land van herkomst

kopie bewijsmiddelen van terugkeer naar een ander land dan het land van herkomst waar bovengenoemde vreemdeling een verblijfsalternatief heeft (in de zin van C1/5.12 Vreemdelingencirculaire 2000)

Procedureoverzicht

(datum) ondertekening eerste aanvraag

(datum) beschikking in rechte onaanastbaar (vier weken na beschikking in eerste aanleg/bezwaar of datum rechterlijke uitspraak)

(datum) ondertekening tweede aanvraag

(datum) beschikking in rechte onaanastbaar vier weken na beschikking in eerste aanleg/bezwaar of datum rechterlijke uitspraak)

evt.

(datum) ondertekening derde aanvraag

Bewijsmiddelen terugkeer naar het land van herkomst

Bijv. kopie visum/uitreisstempel in paspoort

Hoogachtend,

De Staatssecretaris van Justitie,

namens de Staatssecretaris,

het hoofd van de Immigratie-

en Naturalisatiedienst,

namens deze,"